

Asurové - rasa obrů - stavitelů Hyperboreje

Čas nezanechal téměř žádné stopy po nejstarších civilizacích Země. Svě ozvěny nám předávají pouze mýty a legendy různých národů. Je zajímavé, že téměř všechny národy mají legendy o obrech.

V Bibli jsou obři také mnohokrát zmíněni. Zde je například citát z Genesis 6:4: „V té době byli na zemi obři, zvláště od doby, kdy synové Boží začali přicházet k lidským dcerám a ty jim začaly rodit; to jsou ti silní, od pradávna slavní lidé.“

Filištínek Goliáš, který bojoval s Davidem (1 Kniha královská, 7. kapitola) byl vysoký „šest loktů a píd“, tedy téměř tři metry. Mýty starověkého Řecka vyprávějí o prehistorických obrech-titánech. Matkou Titánů, kteří obývali Zemi před člověkem, byla bohyně Gaia. Poté byli poraženi a svrženi bohy Olympu do Tartaru.

V díle Plinia staršího „Historica naturalis“, dokončeném v roce 77 našeho letopočtu, jsou také zmíněny objevené obří kostry. V prvním století se římský historik Joseph Flavius mnohokrát zmínil o existenci obrů.

Mayové mají také zajímavý příběh o obrech. Poslední obr, který žil na zemi, se podle jejich verze jmenoval Kabrakan, tedy „zemětřesení“. Byl tak mocný, že mohl otrást horami, ale nakonec byl podveden a otráven obyčejným smrtelníkem.

Existují informace od tibetských mnichů o 18metrových lidech ve stavu samádhi v jeskyních poblíž Kailásu.

V roce 1608 cestovatel a výzkumník John Smith popsal obří lidi, které viděl, takto: „Délka holeně nejvyššího z nich se rovnala třem čtvrtinám yardu (tj. asi 70 cm) a ostatní členové byli úměrní, zdálo se, že je nejmajestátnější ze všech. Jeho šípy na délku byly pět čtvrtin yardu (asi 114 cm) s hroty z krystalového kamene.“

Mnoho mýtů hovoří o nějakých starověkých, mocných titánech poražených bohy. Přičemž mnohé z těchto mýtů si protiřečí: mluví o dobrých skutcích velikánů, ale najednou je nazývají démony temnoty, svádějících pozemšťany.

Kde je tedy pravda a kde se vzal ten zmátek? Kdo byli staří obři, jejichž pozůstatky civilizace tak pečlivě skrývá oficiální věda? Jejich kosti jsou jednoduše ničeny nebo odvezeny do tajných trezorů a ty fotografické materiály, které se podařilo rozšířit, jsou prohlášeny za podvod. Na skutečném artefaktu je totiž velmi snadné vyrobit falešné prvky. To je

mnohem snazší než vytvořit skutečný padělek od nuly... A příběh Smithsonian Institutu a zničených koster je toho důkazem.

Jejich budovy, které stály miliony let, jsou prohlášeny za pouhé skály se stopami přirozené eroze. Informace o obrech jsou deklarovány jednoduše jako mýty a výmysly, aby se v žádném případě nezničila ve vědě zažitá Darwinova teorie a další vědecké teorie z ní vyplývající o nemožnosti rozvinutých civilizací na Zemi, které žily ve stejné době jako dinosauři, zejména lidí - obrů, vyšších jak 30 metrů.

Kdo tedy byli starověcí obři, která civilizace sousedila s dinosaury? A kam se poděli?

Informace o tom přišly prostřednictvím vědomého snění. Netvrdí, že jsou vědecké, ale možná budou pro někoho potřebné a odhalí tajemství spleť mýtů.

...Víteř prohání vlnky po vodě, nízké větve se sklánějí. A mlha se plazí, po zemi se plíží. Všude kolem divočina, ticho lesních stěn. Najednou zadul silnější vítr a mlha se začala trhat. A viditelná hora se stala strmějším kamenným převisem. Slunce se protáhlo mlhou a hnalo opar z modré oblohy.

Ale vítr ještě zesílil a zapraskaly větve. A za horou se objevil zvláštní opar. Ale teď opar zhoustl a... získal lidské rysy. Bylo to, jako by se za horou postavil neznámý obr a zíral, aniž by odvrátil oči. A čím více se na něj díváš, tím jasnější je jeho obraz. A zpod hustého obočí vykukují zářivé oči a hustý plnovous splývá s lesem.

Najednou vyšel zpoza hory obr a les mu byl po pás. Jako hrom uprostřed nebe zazněla jeho řeč. Ale nebylo možné zachytit slova. A pak jsem někde uvnitř uslyšela mohutný hlas: *„Neboj se! Nenesu zlo, ale sloužím službu a zemi vaši chráním, dávám sílu bojovníkům. Vaši předkové mi říkali Goryňa.*

I když na mě už dávno zapomněli! A k temné síle jméno mé bylo připodobněno... a když se tak stalo, nezískávali moji sílu a začali slábnout. A nechali se zlákat různými cizinci, na jejichž jména jste zapomněli. A začali ztrácet poslední síly, když úplně zapomněli na víru svých předků a začali se modlit po cizozemsku...

Lidé samozřejmě nemohou za to, že temné síly překroutily učení hvězdného Poutníka. Ale proč poslouchat toto zkreslené učení a zapomínat na to, co řekl dříve ústy Kolady a ústy Kryšni? Tento Poutník v různých tělech chodil po Zemi, jako Kolada a jako Kryšňa přišel k vám, jako Ježíš šel ke ztracenému pokolení, ale ne k vám. Sám o tom mluvil a nařídil svým učedníkům z tohoto pokolení, aby nechodili do zemí severu a neučili vás tomu, co bylo předurčeno pro ztracené...

Ale to není to, co jsem vám dnes přišel říct. A je třeba vyprávět o prastaré rase, která byla na Zemi zcela zapomenuta, ale od níž vedete svůj rod. Já sám jsem z té rasy. A moje rasa se jmenovala Asurové. A mým jménem, Goryňa, začali vzdálení potomci nazývat velké kopce horami, protože byly mé výšky, když jsem přišel dávat rady svým potomkům.

...Za vašich dnů již vešlo ve známost, že existovala prastará země, Hyperborea, nazývaná cizáky. A že tato země byla pravlastí Árijců, vaší pravlastí, a ti ji v pozdějších vyprávěních nazývali zemí Sva nebo Irijem. Vždyť Irijem se stala od té doby, co odešla do jiné dimenze a stala se neviditelnou na Zemi.

Ale tato země byla postavena mnoha učiteli světla z různých hvězdných systémů. A všechno to začalo už kdysi dávno, po zrození této planety Midgard, v pozdějších érách přezdívané Země. V raných epochách byly všechny planety nazývány zeměmi...

Dnes budu vyprávět o počátku původní Země - matičky - starověkého Midgardu.

Ve vzdálených epochách zde v čertogu Súrji byly dvě hvězdy, podle vás dvě Slunce. A země kolem nich obíhaly.

Centrem života živého byla země Dea, Faeton podle vás. Byla lehká a velká a život na ní vzkvétal. Hlavní životní prostor byl čtyřdimenzionální.

Chci ale říci, že život nevzniká na každé planetě zvlášť. Rodí se v duchu Vesmíru s každým jeho výdechem, což znamená začátek nového dne Brahmy (jak mu hinduisté říkají). A v tento jeho den, nyní trvajícím - po třiatřicáté Brahma vydechl život a ten se jako vlny duchů rozptýlil do zahuštěných světů univerza a nerovnoměrně se tam usadil.

A pak ho rozumní duchové začali šířit do jiných světů a osvojovat si je, aby život pronikl do každého zrozeného světa. Vždyť zpočátku se vlny života objevují pouze v těch světech, které existovaly v minulých epochách, v posledním dni Brahmy, tedy

v minulé manvantaře, jak se říká v Indii. Ale s každou novou manvantarou Vesmír či Brahma rodí nové světy. A životem je osídlují poslové z projevených starých světů. Vždyť každý den Brahmy je projevení světů rozpuštěných během noci Brahmy a zrození nových světů. Takto žije Vesmír, se dny zrození a projevení a nocemi odpočinku a rozpouštění všeho, co existuje v prázdnotě. A jeho den začíná jasně, jak tomu říkají vaši vědci - velkým třeskem.

Tak začal i současný 33. den Brahmy, kdy dvě hvězdy a zárodek zemí získaly nově zrozené světy.

Dvě hvězdy v čertogu Súrji jsou vaše Slunce a jeho bratr Rádža Slunce, které zaniklo ve vašich dnech a stalo se hnědým trpaslíkem, jak vaši astronomové definují pozůstatky mrtvých hvězd. Zárodek zemí je oblak plynu. Zrodil se před dlouhou dobou - v poslední den Brahmy. A země nebo, jak říkáte, planety se podle vašeho počítání zrodily již v tento den Brahmy, asi před 12 miliardami let od vašich dnů. Slunce se jednoduše projevila.

Proto v systému dvou Sluncí ještě nebyl život živý, ale pouze život minerální a ohnivý, v němž se planety zrodily.

Zrozené planety čekaly na příchod života živého. A s touto misí ke Sluncím a jejich zemím vyrazila obrovská planeta Dea (Faeton). Prošla portálem stvoření a objevila se v systému Sluncí, vyvážila kameny stvoření a upevnila novorozené země na svých místech.

Na Dei přišli do systému Sluncí vyslanci dvou velkých ras učitelů vesmíru, dvou nejstarších přátelských ras, jejichž posláním bylo šířit život do světů narozených.

Jedna z ras pocházela ze starověkých rodů Želvy a Draka. Při míchání natolik odlišných rodů se rodili humanoidi či lidé. Ale byli to lidé - učitelé ze sedmé dimenze světů. Osídlili část Dei, a osídlili její nižší dimenze až po čtvrtou a přivrhnou se třetí. Toto přivrhnou bylo prostorem třetí dimenze, ale podle původního starověkého typu bylo téměř čtyřdimenzionální. Váš prostor je blíže druhé dimenzi. Ale takovým se stal později.

Potomci rodu Želvy a Draka se stali předky lemurijské rasy na Midgardu-Zemi. A Lemurijci byli předky obyvatel země Mu, kteří byli zase předky vaší mongoloidní rasy pozemšťanů. Ale původní jejich předci přišli na Midgard-Zemi z planety Dei či Faetonu. V Číně je stále znají jako obry Lunbo. Tento název se dochoval v jedné z oblastí Číny, která se nacházela na okraji země Mu.

Ale to není všechno. Jak jsem řekl, Dea byla velká planeta a Želvy-Draci Lunbo, budu jim tak říkat, sousedili s jinou nejstarší rasou vesmíru, která se zrodila u velké hvězdy, kterou jste pojmenovali Polární, jež se nachází v souhvězdí přezdívaném u vás Malá medvědice (Malý vůz).

Byli to potomci rodů Medvěda a Vlka. Při míchání těchto také různých rodů vyšších dimenzí se rodili humanoidi či lidé. Říkali jim Asurové. Asurové spolu s předky Lemurijců vytvářeli život na Midgardu-Zemi a budovali velké komunikační portály s jinými světy.

Asurové byli předky Hyperborejců, a tedy původními předky bílé rasy Árijců.

Byli to právě Asurové a dračí Faetonci z Lunba, kteří vyřezali velké pyramidy a zrcadla času v Tibetu, postavili velký Kailás i horu Méru spojující Zemi se světy vesmíru.

Svět Asurů a Lunbo byl podobný tomu vašemu, ale byl jiný. Vibrace vašeho světa byly tehdy mnohem vyšší a planeta byla mnohem lehčí.

Podle vašich měřítek byli Asurové obři, stejně jako Lunbo. Žijíce na Dei, byli to pro vás nepředstavitelní obři, jež měřili jako vašich 200 metrů na výšku. A to už bylo v poslední době před katastrofou. Když dorazili do Midgardu, museli se zmenšit, protože Midgard měl hustší hmotu a nižší dimenzi. Ale i pak na starověkém Midgardu dosáhli někteří Asurové a Lunbo 60 metrů výšky a průměr byla výška 50 metrů vzrůstu.

Asurové a Lunbo jsou pramenem počátků civilizací Země, zrozené ve velkém přátelství a vzájemné pomoci těchto dvou ras.

Žili tehdy ne století ani tisíce let, ale stovky tisíc let a první osadníci na Midgardu žili několik milionů vašich let. I když rok v té době nebyl stejný jako ten váš a vůbec, astronomie a podmínky byly jiné. Slunce byla dvě a planet mnohem víc, a rotace planet byla jiná.

Asurové postavili v té době velkou pyramidu-horu Méru a Lunbo pyramidu Kailás. Asurové tehdy založili velkou zemi Sva, budoucí Hyperboreu, a Lunbo ovládli velkou pevninu, nad kterou ve vašich dnech šplouchá Tichý oceán. Ta souš se tehdy stala zemí Lemurie. Přes portál hory Méru dorazila do Midgardu další přátelská civilizace - Tellur ze systému Arctura. Založili velkou zemi Tellur na opačné straně země než byla hora Méru. Ve vašich dnech je tato země pokryta ledem a nazývá se Antarktida (viz téma: Tellurie - civilizace Antarktidy).

Takový byl původní svět Země. V této epoše stvoření a vývoje rozkvetl život na jiných Zemích, těch, které nazýváte Mars a Venuše, a systém Sluncí se stal pochodní na okraji této galaxie, kterou vy nazýváte Mléčná dráha, a my Asurové jsme galaxii nazvali Sva nebo Svastika. Tak se v našem jazyce označoval její spirálovitý tvar ramen. A náš jazyk byl předchůdcem jazyka Borejců a Árijců.

Nazvali nás Asurové, protože slovo ,asu' znamená dech, dýchání. V dávných dobách však byla slova výstižnější než v dnešní době. A dýchání neznamenovalo jen vdechování a vydechování vzduchu plicemi, ale znamenalo pojem života obecně,

původního života. Celý vesmír totiž existuje či žije díky svému dýchání. Právě o tom jsem mluvil.

Dýchání toto veliké jest. A každý výdech vesmíru je dnem Brahmy, který se rovná vašim 24 miliardám let, a každý nádech je nocí Brahmy, který se rovněž rovná 24 miliardám let. A dohromady den a noc neboli nádech a výdech mocného Brahmy - Vesmíru se rovná vašim 48 miliardám let, což je jedna manvantara. A s každým výdechem Brahma rodí světy a vdechuje jim život.

To je to, co slovo dech, dýchání znamená v chápání Asurů. Asurové byli vykonavateli vůle Brahmy a šířili jeho dech života do nových světů. Tak si tedy tento název lze přeložit ke svému porozumění.

A tak jsme spolu s rasami Lunbo a Tellur vybudovali světlý svět, aniž bychom znali, co je temnota. A tento svět stál a vytvářel světlo po miliardy let. A on neznal temnotu, a ani my jsme nevěděli, co to je, ačkoli jsme věděli, že za hranicí světů je antisvět a že může být nebezpečný. Vždyť proto jsme přišli do systému Sluncí, abychom ho posílili před světem neznámé temnoty čili antisvěta. Ale neznali jsme přesně všechna nebezpečí antisvěta, vždyť tam nikdo z nás nebyl. A tato nevědomost se stala naší hrůzou, když temnota přišla... A tato nevědomost se stala příčinou zničení světa světla a vedla k nebyvalé katastrofě a zániku světů a civilizací.

A stalo se to před více jak pěti miliony lety podle vašeho počítání.

A tehdy do galaxie Sva či Mléčné dráhy prorazily supertěžké kameny velikosti planet. Byly ošklivě beztvare a strašně těžké. Skládaly se z látek, kterým se říká radioaktivní. Ale takovou radioaktivitu a tíži prvků nezná ani vaše věda, nejsou v tabulkách vašich znalostí. Není to uran ani plutonium, je to mnoho, mnohokrát těžší... Tyto kameny přiletěly z vesmírného pekla neboli antisvěta čili podkladu, základu světa. Na jejich povrchu se při dotyku s prostorem našeho světa vytvářely podivné látky. Prolétajíce prázdnotou našeho světa mezi hvězdami, hořely černým ohněm vytvářejíce jedinečné látky. A tam, kde procházel černý oheň - se měnil prostor. Neuvěřitelně ztěžkl a naplnil se černou látkou, kterou nazýváte černou hmotou.

Až později jsme si uvědomili, že tyto kameny neprorazily záhyb vesmíru samy od sebe, ale byly nasměrovány a zkonstruovány obyvateli antisvěta neboli vesmírného pekla.

Bohužel, ještě není odstraněno, vždyť náš vesmír je velmi mladý. Má za sebou teprve 33 nádechů, 33 manvantar. A to je ve srovnání s životy jiných vesmírů pouhý okamžik... A proto má spirálovitou svou strukturu, stejně jako naše galaxie. A ve spirále se skrývá jeho podklad čili antisvět, který pomalu zaniká a ubývá, ale jen s každým novým nádechem vesmíru.

A doletěly ty kameny s nevídanou rychlostí do systému Sluncí, a neměli obyvatelé světů nic, co by jim a jejich látkám vzdorovalo. Vždyť to bylo poprvé od počátku Brahmova dne, co se prolomily na tuto stranu světa.

A tehdy jeden obrovský kámen o velikosti vašeho Slunce zasáhl Rádža Slunce a ono explodovalo... A shodilo ze sebe ohnivou pokrývku. Spálila ta pokrývka množství černých antisvětských kamenů, ale zuhelnatělé pokračovaly dál ve sklizni své úrody. Už jsme věděli, že Dea je odsouzena k záhubě a že Orea (budoucí Mars) bude zničena a že budoucí Venuše shoří. Ale vstoupili jsme do velké bitvy, abychom zachránili alespoň nějaký ostrov života, tady, na okraji světů, abychom zachránili mladšího Súrju, přeživšího otce - Rádža Slunce. Jinak by ty kameny prorazily skrze membránu vesmíru, která vytváří jedno z ramen naší galaxie, a pronikly by do vyšších dimenzí a spálily by je.

Svět tohoto systému Súrji či Slunce, jak ho nazýváte, se ocitl na hranici světů temnoty a světla a stal se, jak byste řekli, frontou. Postavil se do cesty silám temnoty, chráníc celistvost vesmíru. Pokud se temnotu ve vašem světě nepodaří zadržet, může vesmír zaniknout. Slyšeli jsme, že existovaly mladé vesmíry, které zanikly převrátíce se navždy v prázdnotu. Ale jak zanikly, to jsme zatím nevěděli. Teprve když jsme spatřili tyto kameny, uvědomili jsme si, jak naruby obrácená vědomí antisvěta ničí světy.

Vzápětí se za kameny v tmavých pásech, které po sobě zanechali, najednou začaly objevovat nevídané lodě obyvatel antisvěta. Materializovaly se v látce, kterou rozšiřovaly kameny. Právě s nimi jsme vstoupili do boje. Byli to reptoidi a hmyzoidní příšery. Jsme zvyklí, že reptoidi jsou světlé rasy, vždyť naši spolupracovníci, řečeno vaším jazykem, drako-želvy - Lunbo, z nich pocházeli. A tady jsme narazili na sirnaté, rudo-ohnivé draky a hady, kteří pálili vše, co jim stálo v cestě. V těchto podmínkách zemřelo mnoho Faetonců, zvláště když se jeden z nasměrovaných černých kamenů vrátil a prorazil starověkou Deu (Faeton). Další kámen prošel tečně Marsem a narušil jeho atmosféru a část povrchu. A ohnivá koule spáleného Rádža Slunce zakryla Venuši.

Planety se promíchaly v této monstrózní změti a shlukly se kolem přeživšího Slunce. Narychlo zkonstruovaný štít zadržoval kameny a nedovoloval jim dosáhnout Midgardu, ale malý úlomek přesto proletěl a prorazil lůno Země. Vešel do hloubky a zapíchl se do jejího jádra. Přes noc nám praskly štíty, protože Země se přesunula do třetí dimenze a stala se těžkou. A příchozí černí draci zahájili okupaci. Ty časy se staly noční můrou a trvaly tisíce let. Mimochodem, řeka času byla přerušena a čas plynul jinak. Vyprávěli ti o té hrůze (viz téma: Faeton, Nibiru a historie zlatých desek Šambaly).

A tehdy přes krystal Kailásu přivolali Lunbo své vzdálené příbuzné - draky světla, vždyť hora Méru zůstala na okupovaném území. Lemurijci sestoupili do

podzemních měst a obrovské území Lemurie bylo zaplaveno. Země Sva byla vypálena, Tellurie začala mrznout.

A pak začaly velké bitvy draků světla a draků temnoty a neměly konce (viz téma: Od Lemurie po Hyperboreu aneb bitvy draků). Bojovali jsme s nimi bok po boku. Síly byly dlouhou dobu vyrovnané a my jsme nemohli horu Méru osvobodit, dokud nepřišli naši příbuzní ze systému Polární hvězdy a naši přátelé ze systému Siria. A tenkrát došlo k velké bitvě, která zůstala v epochách jako bitva bohů. A černí hadi a draci byli vyhnáni z povrchu Země. Leč unikli do hlubin ke svému kameni, bez těla. Tam byli zazděni krystalem hory Méru. Od té doby se na Zemi objevovali démoni podzemního světa.

Ten černý kámen vytvořil na Zemi dvourozměrný těžký svět, který se stal jejich obydlím.

Poté začaly světlé civilizace nově budovat svět na povrchu, ale tenkrát se objevili sami organizátoři invaze temnoty do světa světla. Ale identifikovali jsme je až podle jejich činů, bohužel, protože je zakrýval štít zářících světlych energií. A jejich dvojitá díra, černá Nibiru, se zdála být hvězdou světla, ale ve skutečnosti se ukázala být hvězdou smrti. Příliš blízko se jim podařilo přiblížit a tíha kamene v útrobách Země nám zabránila rozpoznat, že Nibiru byla zahalena do lží. Mysleli jsme si, že je potřeba obnovit sluneční systém jako binární, ale mýlili jsme se. Nepřinesla světlo, ale tmu. A poté, co vystoupila na oběžnou dráhu shořelého Rádži Slunce, zahalila celý systém do lží a pokřivených časů a prostorů. A stali jsme se téměř bezmocnými v boji proti Anunnaki, kteří dorazili na malé planetce spolu s Nibiru. Zakrytí lžemi vstoupili do Kailásu a vše překroutili. Už ti o tom bylo řečeno mnohokrát (viz další témata).

Tak skončila nová epocha světla a nastal soumrak. Lemurie klesla ke dnu a zůstala po ní jen země Mu. A baštou světa se nestal Kailás, ale Méru a znovuzrozená země Sva, u vás nazývaná Hyperboreou. A v těchto dnech přišel Měsíc a přišli katastrofu přeživší Atlanti a usadili se na nové souši, která vyšla z pukliny, při potopení Lemurie (viz téma: Měsíc - archa Atlantů).

Tak začala dlouhá epocha konfrontace s Anunnaki, éra přátelství a spolupráce s Atlanty. Pak ji ale vystřídala epocha lží a zrady Atlantů, koupenými pohádkami Annunaki.

Po zániku Lemurie a invazi Anunnaki jsme my - Asurové již nemohli chodit po Zemi, protože se stala natolik těžkou a přitahovala naše těla, že bychom mohli být rozdrnceni. Začali jsme žít pouze v odtržené čtyřdimenzionální obálce, nebo spíše v její horní vrstvě, blízké páté dimenzi.

A jen zřídka jsme přicházeli k našim učedníkům a příbuzným do země Sva na vrcholu Méru. Tam jsme se stýkali se Svarogem a Ladou, s Perunem a Velesem,

Makošou a Kryšněm, Semarglem a Dažbogem a mnoha dalšími. Vaši předkové jim začali říkat bohové a začali na nás zapomínat nebo si na nás vzpomínali jen matně. Stejně matně si vzpomínali i na velkou bitvu s hady temnot. Zapomnělo se i na světlé draky. Vzpomínalo se na ně jen v zemi Mu. Vazby však byly zpřetrhány a vinu na tom nesli Anunnakiové, kteří začali mezi duchem slabými lidmi Atlantidy a jejích kolonií šířit velké lži.

A podařilo se jim poštvat Atlanty na Hyperboreu a znovu vypukla válka, o níž ti bylo také mnohokrát vyprávěno. A v té válce našla Atlantida svůj konec, a Hyperborea stála ještě dva tisíce let, dokud nezamrzla a nepotopila se na dno moře. Tak se svět stal vaším světem, světem hrubým a zcela trojrozměrným, světem lží a neřestí. A bohové, kteří vzápětí přišli za námi, z něj byli také vyvrženi, neschopni udržet jeho tíhu. Tak se objevili blízko nás, ale neviditelní pro vás...

A jejich síly se staly prázdným zvukem ve vašem světě, když procházeli zdmi a nebylo v jejich silách změnit svět...

Tehdy bylo možné změnit svět pouze rukama těch, kteří v něm žijí, tedy vašimi rukama. A my jsme se začali zjevovat lidem, dodávali jsme nejsilnějším duchem mezi nimi sílu, ale zlo bylo stále silnější.

A co je nejdůležitější, všude se šíří lži, které Anunnaki zasévají do půdy lidské nevědomosti. Po velkých katastrofách lidé zdivočeli a zapomněli na svůj původ. A ve svém poznání začali všechno zaměňovat.

A tak jsme my, Asurové, začali být považováni za temné, démonické síly. A dokonce když jsme se objevili před lidmi, začali zděšeně utíkat, vždyť jsme ve srovnání s nimi obrovští. Lidé se postupně během statisíců let stali malými.

Příčinou je těžká Země, a tak se lidé a zvířata začali zmenšovat. A fyzický život se zkrátil kvůli těžkým a hrubým vibracím, kvůli blízkosti dvourozměrného světa.

Jestli naše výška byla v naší době normou, ano i zvířata jí odpovídala. I po vpádu černých draků na Zemi stále existovali obři, ve vašem pojetí. Vždyť nacházíte dinosaurí kosti obrovských rozměrů... Je třeba říci, že před invazí temnoty obývali Zemi také reptoidní živočichové, které z jiných planet zachránili naši přátelé a společníci na planetě Dea - obři Lunbo. Tato zvířata však nebyla predátory a mnohá z nich byla vůbec domestikovaná. Predátoři se objevili po invazi temnoty. A pak začal boj proti nim. Takové byly realie tehdejšího světa, jak se u vás říká.

Nejstrašnější zbraní temnoty však byla lež, která odvrátila lidi od nás a potom i od pozdějších učitelů, kteří byli nazýváni bohy. I dnes vládne vašemu světu...

Anunnakiové byli mistry ve falešném vystupování před lidmi, kteří na všechno zapomněli. Přilétali v obrovských nablýskaných diskoletech a ohlašovali se jmény dávných učitelů-bohů a vykládali lidem báchorky o nás - Asurech jako o dávných

démonech, s nimiž bohové vedli velkou válku a v níž oni - bohové zvítězili a vybudovali nový ‚spravedlivý‘ svět. Jménem různých bohů přicházeli k různým národům a vyprávěli tyto lži.

A potom si to začali převypravovat sami lidé, oblečení v kněžském rouchu. Začali sloužit starým bohům, ale pod rouškou těchto bohů často přicházeli Anunnaki. Vždyť skutečným bohům nikdo NESLOUŽIL. Nikdo jim nebyl otrokem, nikdo se jim neklaněl a neuctíval je. Skuteční bohové byli žádáni o radu... A my máme pomoc v podobě silových energií. My, Asurové, jsme vždy dávali sílu bojovníkům - našim potomkům a vašim předkům. A pak už nikdo nemohl porazit bojovníka, protože se v něm probudila obrovská síla a v jejich hrudi se otevřel štít-zolotnik. Tento štít je zvláštní energie, dávána vám námi. Chránila bojovníka v boji.

Dlouho nemohli otrávit magické obřady, s jejichž pomocí se lidé spojovali s námi a se svými skutečnými bohy, se svými skutečnými předky. Lež však stále brousila kámen... A bojovníci slábli a ztráceli své země...

Ano... Mnoho lži se vylilo. Kmeny borejské, které po zániku Boreji odešly s Rámou na jih, na nás zapoměly a začaly nás nazývat démony. A dokonce i jazykové pojmy se smísily. Bohům, a zejména pseudobohům, začali říkat Surové, tj. sluneční, a nám Asurové. Je to totéž, ale význam se změnil. Podle nových pojmů slovo ‚asura‘ vzniklo z významu - ‚protikladný slunci‘ nebo ‚ne sluneční‘, což znamená temný. Slovo ‚asu‘, které znamenalo ‚dech života‘, bylo zapomenuto. Taková je hra se slovy... jak vy říkáte.

Naši potomci, kteří zůstali na západním Severu, nás nazývali Ásy, což znamená původní. Vzpomeňte si na slovo toto ‚Azy‘ čili ‚počátky‘, jak mu říkáte vy. Ti lidé si stále pamatovali, kdo jsme, a vzpomínali na velký Ásgard. Toto město stálo na úpatí hory Méru a po několik epoch bylo hlavním městem borejským.

Po zániku Boreji však některé z těchto kmenů odešly na jih. Nesly vzpomínky na nás skrze věky a přinesly je na Kavkaz k hoře Elbrus, a přinesli je k moři a pojmenovali ho mořem Ásů (Ázů). A tam, na jihu, vybudovali nový Ásgard. Ale i ten zmizel ve vlnách dějin...

Tyto kmeny toho hodně prožily a některé z nich se musely znovu vrátit na sever. A když to udělali, setkali se s živými obry, ale ne s námi. A s obry už vůbec ne. Cizinci se jen zdáli být ve srovnání s pozemšťany velcí. Ale byli jen dva a půl metru vysokí. Jakými horami by mohli pohnout?

Byli to loupežníci, piráti, kteří byli vyhnáni z Atlantidy na ostrov Thule v Severním moři ještě před zánikem Atlantidy. Ale na ostrově Thule tito piráti propadli časovým portálem, jak byste řekli. A tak se ocitli, aniž by si toho všimli, ve staletích vašeho starověku a raného středověku. Setkali se s potomky Ásů, kteří se vraceli z Kavkazu. A ti uvěřili jejich vyprávění, že jsou skutečnými Ásy, jejich severskými

bohy, a že Ásgard se nachází v jejich zemi za severní mlhou. A loupežníky uctívali jako bohy, z nichž hlavní byl Ódin, jednooký, jak se na piráta sluší a patří, máme-li věřit vašim novým mýtům...

Pouze Thor - světlý Asura ještě mohl prorazit k severanům a pomoci jim. Naopak, Ódin podporoval krutost a vštěpoval těmto lidech loupežnickou vášeň...

Ale ještě před těmito událostmi o nás samotní Atlanti šířili lži, aby na popud Anunnaki rozpoutali válku se severní Boreou. A tak se syn dávného Atlanta, zakladatele Atlantidy a bratr Krona, který zaprodal svou duši Anunnakiům za věčný život, Titán stal příbuzným rasy Asurů a odešel do Boreji. Jeho potomci se stali Titány. A v oné velké a strašlivé válce stáli na straně Borejců. No a pak už se v mýtech psalo o válce bohů a titánů, prostě o válce rodu Kronose a jeho syna Dia proti Titánovi a jeho asurské rodině. Kronos a Zeus prostě bojovali o svůj trůn. Boj o dědictví, a nic víc...

Tak se z obyčejných věcí staly epické mýty. A právě strach z toho, že Titánovi potomci budou usilovat o trůn Atlantidy, byl důvodem, proč se Poseidon, syn Krona, spojil s Anunnaki a souhlasil s válkou s Boreou. Nejen touha po ovládnutí světa, ale i likvidace Titánů ho dohnala ke zločinu...

Takže lži a pýcha, touha po moci a zákulisní, jak byste řekli, anunnakijské hry tvořily historii, a nyní ve vašich dnech tvoří taktéž...

Ne všichni však uvěřili ve zlé Asury. Árijovi potomci, kteří přišli do perských zemí za jižním mořem, nadále slyšeli Asury, nebo jak jim tam říkali - „Ahura“. Anunnakiové s tím nemohli nic dělat, a tak jeden z nich přiletěl ve svém diskoletu a nazval se Ahura Mazda. Byl tak vyobrazen, vytesán do kamene, na pozadí diskoletu s podpěrami a křídly. Nu a křídla jsou jen symbolem toho, že ta věc létá...

Přišel za prorokem Zarathuštrou a diktoval mu pravdy, které byly zkreslené, diktoval mu je téměř stejně jako v anunnakijské zkreslené Bibli a nazýval je Avestou neboli ‚zjevením‘, a zároveň popřením Věstí neboli vědění zapsaných ve Védách...

A nadiktoval spoustu pravdivých a správných věcí, aby pod pravdou skryl lež, tak skrytou, že ne každý mudrc pochopí...

Hlavní však je, že před lidmi skryl velký zákon o znovuzrození duší a stejně jako i v Bibli předepsal věčné nebe a peklo a představil se jako stvořitel v lidském těle. To je však lež! Vždyť žádný stvořitel v těle neexistuje... Vždyť velký Brahma čili VŠE - to je vesmír a jeho Duch - to je stvořitel, ale jeho tělo je vesmír s myriádami hvězd a světů různých...

Vždyť i v samotné Bibli se o nás zmiňuje Anunnaki Enoch a nazývá nás Nifilim, s nimiž bojoval jejich bůh Iyahova... Ale je v tom lež, vždyť Nifilim jsou samotní

anunnakijští vetřelci. Nejsou to však obři, nejsou dost vysocí. A své jméno a své hříchy přisoudili nám...

A jen Rusové - vaši předkové si nás pamatovali opravdu dlouho, velmi dlouho, a sílu brali od nás a od bohů-učitelů. Ačkoli i mě přezdívali Goryňou, Zmijevičem, a později vše, co s plazy souviselo - tmou nazývali, ale obraceli se pro sílu, a víra, co se temnotou ztrácela, když síly byly potřeba pro ochranu země před nepřáteli...

A co, Zmijevič, to mě neuráží, Byl jsem v příbuzenstvu s našimi společníky drako-želvami a drako-hady - obry Lunbo. Byl je v příbuzenstvu s těmi, kteří Kailás vyřezali a Lemurii postavili, ale ne s draky temnoty...

Takže není plaz jako plaz. Ale to je třeba vědět a rozlišovat umět, a lidé, bohužel, všichni stejnou měrou měří, co jim ukázali chytráci...

Ale ať se chytráci vykrucují, jak chtějí, vaši předkové nazývali své bohy Jasuny, což v pozdější výslovnosti znamená Asury. A odtud pochází slovo ‚jasný‘.

Jasný znamená nezakalený tmou, jasný znamená světlý.

Tak by mělo být vše jasné a lži s temnotou by měly být rozptýleny. Čas už nadešel. A možná toto prastaré poznání odhalí mrak nevědomosti těm, kteří dokážou slyšet nejen lháře, ale také svým duchem vycítit, co je lež a co jasnost...

Brzy, brzy vyjde jasné Slunce a ozáří pravdu, odhalí pravdu o nás, o civilizaci Asurů, kteří vybudovali tento svět spolu s bratry Lunbo - prapředky Lemurijských, předky žluté rasy.

A ať projasní mysl a duše lidí, aby nehledali nepřátele mezi svými, ale viděli skutečné nepřátele, kteří popouzejí rasy a národy proti sobě. Tak tomu bylo vždy, neboť ne nadarmo byl podepsán velký mír s dračí rasou, potomky země Mu, Lemurijci a velkými Lunby, když nás Anunnaki chtěli rozhádat. Tak byl v Hvězdném chrámu podepsán mír - bratrský mír, a ne vítězství a porážka draků z Východu, jak vám lžou noví lháři pod písněmi starých (viz téma: Kolada o hvězdném kalendáři a tajemstvích času).

Nový svět tedy musíte budovat společně, jako jsme ho budovali my od počátku. Teprve pak nastane prosperita a naše síla vstoupí do vás... A až se vaše mysl, zanesená lží, projasní, už nebudou moci vás Anunnakiové ovládat... Ale stále je tu mnoho lží a nevědomosti... A naše válka pokračuje..."

Tak pravil Goryňa a jeho hlas zněl jako hrom. A šel, dotýkal se mraků, ale nedotýkal se země. A ani jeden strom či stéblo trávy se neohnulo...

A Slunce svítí stále silněji a duha se už rozprostřela jasnou branou, branou do dalekého světa. A na místě, kde stál Goryňa, stojí jen prastará skála a na jejím vrcholku hustý les, jako vlasy na hlavě obra...

Zapsala Valeria Kolcova 12.05.2017